

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215202017
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8215202017.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. K., nar. X. XX. XXXX, bytom XXX XX D., I. XXXX/X, o zaplatenie 3.643,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.643,24 Eur, úrok 185,43 Eur, úrok z omeškania 1,92 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 3.643,24 Eur od 18. 3. 2015 do zaplatenia a zo sumy 185,43 Eur od 18. 3. 2015 do zaplatenia a trovy konania v sume 218,50 Eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.643,23 Eur, nezaplatených poplatkov vo výške 3,06 Eur, úrokov v sume 185,43 Eur, úrokov z omeškania vo výške 1,92 Eur, úroku vo výške 15,90% ročne z nezaplatenej istiny od 18. 3. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 18. 3. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 16. 5. 2015 úverovú zmluvu č. 126222, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.700,- Eur na žalovaným určený účet. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20. 5. 2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 23. 2. 2015 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 17. 3. 2015. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanému do dňa spísania žaloby uhradená. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 17. 3. 2015) predstavovala sumu 3.896,71 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 3.643,24 Eur, úrokov 185,43 Eur (predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia). Úroková sadzba vo výške 15,9% ročne vyplýva zo zmluvy, úrokov z omeškania 1,92 Eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplatenia.“) a poplatkov 63,06 Eur za upomienky (15,- Eur/za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- Eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, ktoré si žalobca v súdnom konaní od žalovaného neuplatňuje, dlžné poplatky za poistenie schopností splácať úver vo výške 3,06 Eur, ktoré sú účtované na ľarchu úverového účtu a ich výška vyplýva priamo zo zmluvy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - výpisom z účtu, sadzovníkom poplatkov, úverovou zmluvou, výzvou na predčasné splatenie úveru, upomienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný na pojednávaniach konaných dňa 16. 3. 2016 a dňa 25. 4. 2016 uviedol, že ho oslovil otcovej sesternice syn, že by potreboval nejaké peniaze, či by mu takýto úver nezobral na seba. Zaručil sa mu, že to bude riadne splácať, prípadne to uhradí naraz. Nesplácal to. Posledný mesiac sa s ním nemôže skontaktovať, skúšal to aj cez jeho právnik JUDr. Zimu, ktorý sa taktiež nevedel vyjadriť, kde sa jeho klient nachádza. Splácal nejaké čiastkové úhrady, aj otcovej sesternice syn uhradil nejaké sumy v roku 2015. Uviedol, že uhradil po sto eur. Otcovej sesternice syn sa volá S. Q., bytom V. XXX. Ten mu uviedol, že splatil sumu cca 300,- Eur, ktorú previedol na účet banky. Má nejaké doklady ohľadom úhrad, ktoré realizoval. S. Q. mu tvrdil, že uvedenú sumu, ktorú mu zobral ako úver, potrebuje na úhradu dlhov, ktoré má z podnikateľskej činnosti. Prešiel všetky doklady, doniesol iba jeden o tom, že uhradil sumu 80,- Eur. Dokopy uhradil okolo 300,- - 400,- Eur. S. Q. mu tvrdil, že uhradil nejakých 300,- Eur k 31. 8. 2014, že posielal 300,- Eur. Nateraz nevie uviesť, koľko presne on uhradil. Má len ten doklad, ktorý na dnešnom pojednávaní predložil o zaplatení vo výške 80,- Eur.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 16. 5. 2014 úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. zák. č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, na základe ktorej banka poskytne klientovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

V zmysle úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.700,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 anuitných splátkach vo výške 62,43 Eur, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti 15,9 % ročne a RPMN vo výške 19,01 %. Termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 20. 6. 2014 a splatnosť úveru na deň 20.5.2024.

V zmysle čl. 2 bod 2.1 zmluvy, podrobné podmienky splácania úveru, podmienky uplatňovania úrokovej sadzby a jej zmien sú uvedené vo VOP.

Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to až do jej zaplatenia. Sankcie uvedené v úverovej zmluve môže banka uplatniť jednotlivo aj kumulatívne (čl. 4bod 4.3 a 4.4 zmluvy).

Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalovanému bol dňa 16.5.2014 poskytnutý úver vo výške 3.700 eur.

Listom označeným ako výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 23. 2. 2015 žalobca žalovanému oznámil, že došlo k predčasnej splatnosti celého úveru, nakoľko žalovaný neplnil podmienky úverovej zmluvy podpísanej dňa 16. 5. 2014 a vyzval ho, aby jednorázovo uhradil banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 3.861,51 Eur najneskôr do 17. 3. 2015. Zároveň ho upozornil, že táto výzva je spoplatnená sumou 30,- Eur.

Listom označeným ako druhá upomienka zo dňa 29. 12. 2014 žalobca žalovaného upozornil, že výška omeškaných splátok ku dňu 29. 12. 2014 predstavuje 124,06 Eur. Zároveň ho upozornil, že táto upomienka je spoplatnená sumou 15,- Eur. Zároveň žalovaného upozornil, že ak neuhradí dlžnú sumu dňa 13. 1. 2015 začne s prípravou žaloby na súd a bude požadovať jednorázové splatenie celej dlžnej sumy, ktorá predstavuje k danému dňu 3.770,29 Eur.

Podľa článku 4. úverovej zmluvy označenej ako „Následky porušenia zmluvy“:

Ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nesplatennej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle

predchádzajúceho bodu 4.1. alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená:

- žiadať predčasné splatenie zostatku Úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v Úverovej zmluve a VOP,
- požadovať od klienta pokutu za porušenie zmluvných podmienok v zmysle sadzobníka poplatkov, a to za každé jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti, vrátane povinnosti podľa bodu 3.3. Trestno-právna zodpovednosť klienta tým nie je dotknutá.
- vymáhať pohľadávku súdnou cestou resp. cestou rozhodcovského súdu,
- uplatniť inú sankciu v zmysle VOP,

Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5 % p.a., a to až do jej zaplata. Sankcie uvedené v úverovej zmluve môže banka uplatniť jednotlivo aj kumulatívne, pričom ich výšku má banka právo meniť z dôvodov uvedených vo VOP, pre ktoré je oprávnená meniť úrokovú sadzbu, sadzobník poplatkov a VOP, prípadne v rozsahu stanovenom platnými právnymi predpismi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca listom zo dňa 23. 2. 2015 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a žiadal žalovaného, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 17. 3. 2015.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť.

Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa úverovej zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Následne sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie nezaplatenej istiny vo výške 3.643,24 Eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 3.700,- Eur, pričom žalovaný si neplnil svoje povinnosti splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami, preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť istinu vo výške 3.643,24 Eur.

Ďalším nárokom uplatneným žalobcom bol nárok na vyčíslený úrok vo výške 185,43 Eur s tým, že zároveň si uplatňoval úrok vo výške 15,9 % ročne z nezaplatenej istiny od 18. 3. 2015 do zaplatenia.

Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 15,9 % ročne. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (máj 2014) predstavovala úrok 10,40 % p.a.. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Z uvedeného dôvodu súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátným úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k

predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 17. 3. 2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určení lehoty predčasnej konečnej splatnosti a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 17. 3. 2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podobné závery sú uvedené aj v rozhodnutiach vyšších súdov, viď rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. 10. 2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25. 10. 2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013.

Vzhľadom na spomenuté súd zaviazal žalovaného na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru do splatnosti úveru vo výške 185,43 Eur a vo zvyšnej časti úrok vo výške 15,9 % ročne z nezaplatenej istiny od 18. 3. 2015 do zaplatenia zamietol.

Súd žalobcovi nepriznal nárok na nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 3,06 Eur, nakoľko žalobca tento svoj nárok bližšie nešpecifikoval a nepreukázal. K žalobe nepredložil poisťnú zmluvu vrátane Všeobecných poisťných podmienok. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za poistenie, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj vyčíslený úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 1,92 Eur a úrok z omeškania v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške 5 % ročne z istiny odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti t.j. odo dňa 18. 3. 2015 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Vzhľadom na neúspech žalobcu v pomerne nepatrnej časti týkajúcej sa úroku z úveru po zosplatnení, súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za návrh vo výške 218,50 Eur.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu